

NOTĂ INFORMATIVĂ
la proiectul Legii pentru modificarea și completarea unor acte legislative

Proiectul Legii pentru modificarea și completarea unor acte legislative prevede operarea unor modificări și completări la Legea instituțiilor financiare nr.550-XIII din 21.07.1995 și la Legea nr.220-XVI din 19.10.2007 privind înregistrarea de stat a persoanelor juridice și a întreprinzătorilor individuali.

Necesitatea elaborării proiectului Legii nominalizate este dictată de necesitatea reglementării particularităților de radiere a băncilor în proces de lichidare silită din Registrul de stat și a extinderii termenului de lichidare a băncilor, prevăzut la art.38¹ alin.(7) din Legea instituțiilor financiare.

În fapt, modificările și completările efectuate în proiect se explică prin următoarele:

În conformitate cu prevederile art.38¹ alin.(7) din Legea instituțiilor financiare (modificat prin Legea nr.241 din 24.09.2010, în vigoare din 17.12.2010), procesul de lichidare a unei bănci nu poate depăși 3 ani de la data de retragere a licenței. Termenul poate fi prelungit de Banca Națională pentru cel mult un an, în baza demersului argumentat al lichidatorului băncii.

În acest temei, prin hotărârile Consiliului de administrație al Băncii Naționale, adoptate în perioada 28.11.2013 – 17.12.2013, a fost prelungit termenul de lichidare a 8 bănci, ale căror licențe anterior au fost retrase de Banca Națională. Termenul de lichidare a fost prelungit cu jumătate de an (pînă la 17.06.2014) pentru BCA „Bancosind”, „BIID MB” S.A. și BCIA „VIAS”, iar pentru BC „Basarabia”, Banca „Guinea” S.A., BCA „Întreprinzbanca”, BCI „Oguzbank” S.A. și BC „Investprivatbank” S.A. termenul de lichidare a fost prelungit cu un an (pînă la 17.12.2014).

Cu toate că termenul de lichidare a acestor bănci a fost prelungit, situația reală a băncilor sus-menționate arată că, lichidatorii băncilor nu vor reuși în termenele indicate să finalizeze procesul de lichidare a acestora. Potrivit informațiilor prezentate la Banca Națională de către lichidatorii băncilor, aceștia se confruntă cu diverse probleme ce țin de evaluarea și comercializarea activelor (inclusiv creanțelor), soluționarea litigiilor în instanțele de judecată, executarea titlurilor executorii, derularea procedurii de insolabilitate a debitorilor, care în principal se rezumă la următoarele:

Conform prevederilor Legii instituțiilor financiare, lichidatorul băncii în proces de lichidare întreprinde acțiunile necesare în vederea lichidării eficiente a băncii, obținerii sumei maxime din valorificarea, lichidarea, inclusiv vânzarea activelor, și onorării creanțelor creditorilor; lichidatorul trebuie să lichideze activele fără întârzieri nejustificate, iar vânzarea activelor se efectuează luînd în considerare valoarea lor de piață. Astfel, vânzarea activelor băncii presupune evaluarea lor, însă, în Republica Moldova societățile comerciale care prestează servicii de evaluare nu sunt specializate în evaluarea creanțelor. Din acest motiv, ca regulă, societățile de evaluare nu acceptă cererile lichidatorilor cu privire la evaluarea creanțelor băncii în proces de lichidare, iar în cazul în care au acceptat evaluarea creanțelor procesul de evaluare s-a dovedit a fi dificil și de lungă durată.

Comercializarea altor active (în special, bunuri luate în posesie, mobilier și tehnică de calcul care pot fi supuse comercializării) se face prin: desfășurarea licitațiilor, scăderea prețurilor pe parcurs, publicarea anunțurilor de vânzare pe site-urile specializate, expedierea scrisorilor/mesajelor către bănci comerciale/alte întreprinderi. În multe cazuri, bunurile nu pot fi comercializate la prețurile stabilite de

evaluator, iar lichidatorii sunt nevoiți să recurgă la efectuarea evaluării suplimentare pentru diminuarea prețului de evaluare, reieșind din condițiile pieței.

Lichidatorii băncilor întâmpină dificultăți și în legătură cu examinarea îndelungată a litigiilor aflate pe rol în instanțele de judecată cu privire la încasarea datoriilor și urmărirea bunurilor gajate, executarea îndelungată a hotărârilor judecătorești emise privind încasarea datoriilor. Principala problemă care duce la tergiversarea examinării acțiunilor în instanțele de judecată este amânarea repetată a ședințelor judiciare din diverse motive, ceea ce conduce la adoptarea cu întârziere a hotărârilor judecătorești privind încasarea datoriilor și urmărirea bunurilor.

Băncile în proces de lichidare se confruntă cu cazuri de executare îndelungată a documentelor executorii din motiv că acțiunile executorilor judecătorești sunt contestate în instanța de judecată de către debitori sau din alte cauze ce fac dificilă executarea efectivă a hotărârilor. În consecință, nu pot fi obținute documente justificative privind posibilitatea/imposibilitatea încasării datoriilor de la debitori în termene rezonabile.

Este anevoios și procesul de recuperare a datoriilor din contul debitorilor aflați în proces de insolvabilitate, întrucât doar instanța de insolvabilitate dispune de competență la judecarea, în cadrul procesului de insolvabilitate, a litigiilor ce țin de masa debitoare. De asemenea, deseori are loc schimbarea administratorilor procesului de insolvabilitate, majoritatea bunurilor de care dispun debitorii se află într-o stare deplorabilă sau în genere nu există, lipsa potențialilor cumpărători și alte circumstanțe care fac imposibilă încasarea datoriilor de către bancă într-un interval de timp rezonabil. Totodată, în prezent sunt întreprinderi-debitori ale căror procese de insolvabilitate au fost inițiate recent, iar termenul de lichidare a întreprinderilor intrate în insolvabilitate este, conform legislației, de doi ani și, ca urmare, administratorii procesului de insolvabilitate nu țin cont de solicitările lichidatorilor băncilor de a urgenta procesul de insolvabilitate (inclusiv de a plăti creanțele creditorilor), iar în unele cazuri tergiversează acest proces.

Având în vedere imposibilitatea lichidatorilor băncilor de a finaliza procesul de lichidare a băncilor în termenul prevăzut la art.38¹ alin.(7) din Legea instituțiilor financiare din motivele relatate mai sus, propunem de a extinde termenul procesului de lichidare a băncilor de la 3 ani până la 5 ani.

În prezent, radierea băncilor în proces de lichidare din Registrul de stat ținut de Camera Înregistrării de Stat se efectuează conform normelor generale privind radierea persoanelor juridice, care se lichidează fie benevol (la decizia fondatorilor), fie în baza deciziilor judecătorești. Aceste norme nu întotdeauna sunt aplicabile pentru băncile în proces de lichidare, având în vedere particularitățile specifice de lichidare a unei bănci, cum ar fi procedura extrajudiciară de lichidare silită (inițierea de către Banca Națională a procesului de lichidare și numirea lichidatorului, desfășurarea procesului de către lichidator având atribuții depline de gestiune asupra activelor băncii), aprobarea de către Banca Națională a bilanțului de lichidare a băncii și a dării de seamă privind încheierea procesului de lichidare. În legătură cu aceasta, propunem completarea Legii privind înregistrarea de stat a persoanelor juridice și a întreprinzătorilor individuali cu un nou articol (art.25¹), prin care radierea din Registrul de stat a băncilor în proces de lichidare silită să fie efectuată în baza următoarelor documente: cererea de radiere, depusă de lichidatorul băncii; hotărârea Băncii Naționale a Moldovei cu privire la aprobarea dării de seamă privind lichidarea băncii; bilanțul de lichidare a băncii.